

CURTEA DE APEL ORADEA

Cabinetul Președintelui

Nr. operator date cu caracter personal: 3159

IA

Nr. 4442/22/A/2018
din 23 octombrie 2018

ROMÂNIA
Inalta Curte de Casație și Justiție
Registratura Generală
Intrare nr. 362
20/8 Luna 10 Ziua 16

Doamnei judecător **CRISTINA TARCEA**
Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Stimată doamnă președinte,

Vă aducem la cunoștință că prin Hotărârea nr. 34 din 17 octombrie 2018 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Oradea, s-a dispus în conformitate cu dispozițiile art. 514 și următoarele din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu *recurs în interesul legii* cu privire la următoarea problemă de drept: *În interpretarea prevederilor art. 1 alin. 1 din OG nr. 10/2007 și art. 1 alin. 2 din Legea nr. 330/2009, să se stabilească momentul până la care reclamanții – magistrați sunt îndreptățiți să beneficieze de plata drepturilor bănești majorate cu indexările în procent de 18%, prevăzute de O. G. nr. 10/2007, respectiv dacă aceste indexări puteau fi acordate numai până la intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, sau dimpotrivă, acestea ar fi trebuit acordate și plătite reclamanților și după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.*

În susținerea acestei solicitări s-a avut în vedere existența unei practici neunitare în privința cererilor de lămurire dispozitiv ce au vizat hotărâri judecătorești prin care reclamanților – magistrați le-au fost acordate indexările prevăzute de art. 1 din O. G. nr. 10/2007, astfel: 5% începând cu data de 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006; 2% începând cu data de 01.09.2007 față de nivelul din martie 2007 și 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007.

Dispozițiile legale a căror interpretare a generat practică neunitară:

- art. 1 alin. 1 din O.G. nr. 10 /2007, care prevede că: "În anul 2007, salariile de bază ale personalului contractual din sectorul bugetar, stabilite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și indemnizațiile personalului care ocupă funcții de demnitate publică,

stabilite potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost majorate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 3/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2006, avute la data de 31 decembrie 2006, se majorează în 3 etape, astfel:

a) cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006;

b) cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007;

c) cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007”.

- **art. 1 alin. 2 din Legea nr. 330/2009**, care prevede că: ”Începând cu data intrării în vigoare, în tot sau în parte, a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege”.

Orientări jurisprudențiale:

În considerarea dispozițiilor art. 1 din O.G. nr. 10/2007, reclamanții magistrați au promovat acțiuni în instanță prin care au solicitat acordarea indexărilor prevăzute de art. 1 din O.G. nr. 10/2007, acțiuni care au fost admise în sensul obligării pârâților Ministerul Justiției și, după caz, curțile de apel și tribunalele să le plătească reclamanților creșterile salariale prevăzute de O.G. nr. 10/2007, conform art. 1 alin. 1, astfel: cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006; cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007; cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007.

După intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 43/2016 și pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 794/2016 prin care au fost declarate neconstituționale prevederile art. 3¹ alin. 1² din O.U.G. nr. 57/2015, introduse prin actul normativ mai sus amintit, reclamanții care obținuseră titluri executorii prin care le-au fost acordate creșterile salariale prevăzute de O.G. nr. 10/2007, s-au adresat instanțelor cu cereri de lămurire a dispozitivului acestor titluri, în sensul de a se stabili în concret momentul până la care sunt îndreptățiți să beneficieze de plata respectivelor drepturi, în condițiile în care în marea majoritate a cazurilor, dispozitivul hotărârilor judecătorești indică exclusiv momentul de la care se acordă creșterea salarială, fără nici o altă limitare temporală.

a). **Într-o primă orientare**, unele instanțe au admis astfel de cereri de lămurire dispozitiv și au stabilit că indexările salariale acordate în baza O.G. nr. 10/2007 au fost și rămân incluse în indemnizația lunară brută de încadrare a reclamanților.

Instanțele care au pronunțat astfel de soluții au avut în vedere următoarele argumente:

3

Potrivit legilor de salarizare a magistraților, astfel cum acestea s-au succedat în timp, indemnizația de încadrare a judecătorilor este rezultatul valorii de referință sectorială înmulțită cu coeficientul de multiplicare specific nivelului instanței la care aceștia funcționează și funcției pe care o ocupă.

În acest sens, O.U.G nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților prevedea în art. 2 (1) că *indemnizațiile pentru magistrați se stabilesc pe baza valorii de referință sectorială, prevăzută în anexa nr. 1 la prezenta ordonanță de urgență*. Potrivit alin (2), *valoarea de referință sectorială prevăzută la alin. (1) constituie baza de calcul pentru stabilirea cuantumului indemnizației lunare a magistraților*, iar la alin. (3) se prevedea că *ordonatorii principali de credite calculează nivelurile indemnizațiilor lunare ce corespund coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa nr. 1 și valorii de referință sectorială stabilite potrivit alin. (1), rotunjite din mie în mie de lei în favoarea personalului*.

Ulterior, O.U.G. nr. 27/2006, aprobată prin Legea nr. 45/2007 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, a prevăzut în art. 3 alin. 1 că *judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații - asistenți au dreptul, pentru activitatea desfășurată, la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență*.

S-a apreciat că majorările salariale acordate în baza O.G. nr. 10/2007 pot rezulta numai din majorarea valorii de referință sectorială, raportat la prevederile art. 39 din OUG nr. 27/2006, astfel cum au fost modificate prin punctul 18 din Legea nr. 45/2007, potrivit căreia *"Valoarea de referință sectorială prevăzută în anexele nr. 2, 4 și 5 la Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu majorările și indexările ulterioare, se majorează cu 4% începând cu data de 1 aprilie 2006, față de nivelul din luna martie 2006 și cu 5% începând cu data de 1 septembrie 2006, față de nivelul din luna august 2006"*.

Or, de vreme ce coeficientul de multiplicare este variabil în funcție de nivelul instanței la care funcționează judecătorul, după cum s-a arătat, în raport cu algoritmul de calcul al indemnizației cuvenită judecătorilor potrivit legilor succesive de salarizare a acestora, s-a reținut că ceea ce rămâne constantă este valoarea de referință sectorială, astfel încât, apare evident faptul că procentele prevăzute de art. 1 din OUG nr. 10/2007 cu titlul de majorări salariale, se aplică la această valoare de referință sectorială.

Practic, instanțele au apreciat că majorarea salarială acordată în baza O.G. nr. 10/2007 nu constituie un venit salarial cu acordare temporară, ci reprezintă un sistem de referință pentru toate creșterile salariale ulterioare, cum au fost ele prevăzute în acte normative, acest drept existând neîntrerupt.

În sensul acestei prime orientări jurisprudențiale au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești:

- Sentința nr. 317/23 mai 2017, pronunțată de Tribunalul Mehedinți, rămasă definitivă prin Decizia nr. 296/6 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în Dosar nr. 9134/101/2017/a2;
- Sentința nr. 353/15 iunie 2017, pronunțată de Tribunalul Mehedinți, rămasă definitivă prin Decizia nr. 327/28 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în Dosar nr. 8825/101/2017/a2;
- Încheierea din 19 aprilie 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș, rămasă definitivă prin Decizia nr. 183/15 septembrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosar nr. 213/109/2008/a1;
- Sentința nr. 1517/7 noiembrie 2016, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, rămasă definitivă prin Decizia nr. 46/23 februarie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosar nr. 1125/90/2016;
- Sentința nr. 103/31 ianuarie 2017, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, rămasă definitivă prin Decizia nr. 78/20 aprilie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosar nr. 758/90/2016*;
- Sentința nr. 257/9 februarie 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș, rămasă definitivă prin Decizia nr. 141/24 mai 2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosar nr. 2774/109/2007/a1;
- Decizia nr. 184/15 septembrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosarul nr. 823/109/2016, prin care a rămas definitivă Sentința nr. 658/24 martie 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș;
- Decizia nr. 253/9 noiembrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosarul nr. 120/109/2016, prin care a rămas definitivă Sentința nr. 1183/17 mai 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș;
- Sentința nr. 876/22 iunie 2017, pronunțată de Tribunalul Timiș, rămasă definitivă prin Decizia nr. 19/13 decembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în Dosar nr. 783/30/2017;
- Încheierea din 24 aprilie 2017, pronunțată de Tribunalul Brașov, rămasă definitivă prin Decizia nr. 251/22 iunie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosar nr. 1686/62/2008/a1;
- Decizia nr. 321/14 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosarul nr. 8349/62/2007/a1, prin care a rămas definitivă Încheierea din 5 aprilie 2017, pronunțată de Tribunalul Brașov;
- Încheierea din 19 ianuarie 2017, pronunțată de Tribunalul Brașov, rămasă definitivă prin Decizia nr. 103/30 martie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosar nr. 8068/62/2007/a1;
- Decizia nr. 190/16 mai 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în Dosar nr. 140/104/2017;
- Încheierea din 25 mai 2017, pronunțată de Tribunalul Gorj, rămasă definitivă prin Decizia nr. 289/31 august 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în Dosar nr. 3341/95/2010/A1*.

b). În cea de-a două orientare jurisprudențială, instanțele au apreciat că reclamanții sunt îndreptățiți să beneficieze de plata indexărilor salariale

acordate în baza O.G. nr. 10/2007 până la intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

În argumentarea acestei soluții instanțele au avut în vedere faptul că aceste drepturi bănești s-au acordat în aplicarea principiului egalității de tratament în domeniul salarizării magistraților, prin raportare la salarizarea celorlalte categorii de personal bugetar și că discriminarea a încetat la data intrării în vigoare a Legii – cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, respectiv 1.01.2010, dată de la care drepturile salariale ale întreg personalului din sistemul bugetar, inclusiv ale magistraților salarizați anterior potrivit OUG nr. 27/2006, „sunt și rămân în mod exclusiv” cele prevăzute în această lege.

În sensul acestei orientări jurisprudențiale, au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești:

- Decizia nr. 6/17 ianuarie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 7224/99/2007;

- Decizia nr. 50/28 noiembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 1783/89/2017;

- Decizia nr. 3/21 februarie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 292/89/2008*;

- Încheierea din 20 ianuarie 2016, pronunțată de Tribunalul Mureș, rămasă definitivă prin Decizia nr. 211/18 mai 2016, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș în Dosarul nr. 3345/102/2007*;

- Decizia nr. 83/20 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Suceava în Dosarul nr. 7777/99/2016;

- Sentința nr. 1/18 aprilie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 69/45/2018, rămasă irevocabilă prin Decizia nr. 15/19 septembrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 315/45/2018.

c). **În cea de-a treia orientare jurisprudențială,** instanțele au respins cererile de lămurire dispozitiv formulate de reclamânți.

În sprijinul acestei soluții, s-a reținut în esență faptul că dispozitivul unei hotărâri judecătorești nu poate fi lămurit decât în raport de elemente existente la momentul pronunțării acesteia, iar invocarea de către reclamânți a legilor ulterioare privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt aspecte noi, care nu existau la data pronunțării hotărârilor, astfel că raportarea la acestea excede limitelor cu care a fost investit judecătorul în litigiul în care s-a pronunțat hotărârea al cărei dispozitiv se solicită a fi lămurit.

Au fost instanțe care au reținut și caracterul clar și lipsit de echivoc al dispozitivului hotărârilor judecătorești prin care au fost acordate drepturile salariale prevăzute de OG nr. 10/2007, apreciind că nu se impune nicio lămurire sub aspectul momentului până la care au fost acordate creșterile salariale.

În sensul acestei orientări jurisprudențiale, au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești:

- Decizia nr. 109/5 iunie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Oradea în Dosarul nr. 5127/111/2007*;

- Decizia nr. 87/4 octombrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Suceava în Dosarul nr. 477/39/2017;
- Încheierea din 3 noiembrie 2017, pronunțată de Tribunalul Botoșani în Dosarul nr. 2837/40/2017, definitivă prin nerecurare;
- Decizia nr. 122/19 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în Dosarul nr. 943/107/2008/a1;
- Decizia nr. 15/30 mai 2017, pronunțată de Curtea de Apel Galați în Dosarul nr. 1370/121/2008/a1;
- Decizia nr. 15/13 iunie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 375/33/2017;
- Decizia nr. 14/13 iunie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 291/33/2017;
- Încheierea din 24 noiembrie 2017, pronunțată de Tribunalul Neamț, rămasă definitivă prin Decizia nr. 299/12 martie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Bacău în Dosarul nr. 5295/103/2007*.

Anexăm prezentei copia certificată a Hotărârii nr. 34 din 17 octombrie 2018 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Oradea și hotărârile judecătorești evocate.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE
judecător *Laura Simona Băican*

PRIM GREFIER
Florica Dobai

a
C
m
vi
pr
ni
ma

juc
în l

înțe
reci
10/
200
cu a
au f.

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ORADEA

COLEGIUL DE CONDUCERE

HOTĂRÂREA NR. 34
din data de 17 octombrie 2018

Având în vedere dispozițiile art. 19 și 21 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 1375 din 17 decembrie 2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul de conducere al Curții de Apel Oradea s-a întrunit ca urmare a convocării de către președintele Curții de Apel Oradea.

La ședință au fost prezenți membrii colegiului de conducere respectiv: Băican Laura Simona – președinte, Blaga Gabriela – judecător, Stan Aurelia Lenuța – judecător, Toader Felicia Doina – judecător și Văsonan Alin – judecător, lipsă fiind domnii judecători Berindei Olimpiu Daniel – programat în ședință de judecată și Udriu Mihail – aflat la conferință, în calitate de formator al Institutului Național al Magistraturii. Aceasta a fost condusă de doamna judecător Băican Laura Simona – președintele Curții de Apel Oradea.

Conform art. 23 alin. (3) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, secretariatul ședinței a fost asigurat de doamna Dobai Florica, prim grefier al Curții de Apel Oradea.

Colegiul de conducere

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. 3526/22/A/2018 la data de 10 august 2018, domnul *Manoliu Constantin* – judecător în cadrul Tribunalului Bihor, a solicitat Colegiului de conducere sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în interes legii, motivat de existența unei practici neunitare în privința cererilor de lămurire dispozitiv ce au vizat hotărâri judecătorești prin care reclamanților – magistrați le-au fost acordate indexările prevăzute de art. 1 din O. G. nr. 10/2007, astfel: 5% începând cu data de 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006; 2% începând cu data de 01.09.2007 față de nivelul din martie 2007 și 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007.

Urmare a sesizării adresată Colegiului de conducere al Curții de Apel Oradea de domnul judecător *Manoliu Constantin*, s-a procedat la verificare jurisprudenței celorlalte curți de apel în legătură cu următoarele probleme de drept vizate de sesizare, respectiv:

1. Calea procedurală pe care părțile o au la dispoziție pentru a obține lămurirea înțelesului, întinderii și aplicării dispozitivului hotărârilor judecătorești prin care reclamanților – magistrați le-au fost acordate indexările prevăzute de art. 1 din O. G. nr. 10/2007, astfel: 5% începând cu data de 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006; 2% începând cu data de 01.09.2007 față de nivelul din martie 2007 și 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007, după ce titlurile executorii au fost executate voluntar de către părți, prin plata eşalonată potrivit O. G. nr. 71/2009,

respectiv dacă lămurirea poate fi cerută pe calea lămuririi de dispozitiv reglementată de art. 281¹ din Codul de procedură civilă de la 1865, sau pe calea contestației la titlu, reglementată de art. 399 din Codul de procedură civilă de la 1865;

2. **Admisibilitatea cererilor de lămurire a dispozitivului hotărârilor judecătorești prin care reclamanților – magistrați le-au fost acordate indexările prevăzute de art. 1 din O. G. nr. 10/2007, astfel: 5% începând cu data de 01.01.2007 față de nivelul din luna decembrie 2006; 2% începând cu data de 01.09.2007 față de nivelul din martie 2007 și 11% începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007, sub aspectul stabilirii momentului până la care reclamanților li se cuvin aceste indexări, dată fiind intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, respectiv dacă lămurirea dispozitivului unei hotărâri judecătorești poate fi făcută exclusiv în raport de împrejurări contemporane pronunțării acesteia, sau se poate raporta și la împrejurări ulterioare, cum ar fi, în acest tip de litigii, adoptarea unei noi legi de salarizare (Legea nr. 330/2009);**

3. **Stabilirea momentului până la care reclamanții – magistrați sunt îndreptățiți să beneficieze de plata drepturilor bănești majorate cu indexările în procent de 18%, prevăzute de O. G. nr. 10/2007, respectiv dacă aceste indexări puteau fi acordate numai până la intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, sau dimpotrivă, acestea ar fi trebuit acordate și plătite reclamanților și după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009;**

Verificarea hotărârilor judecătorești comunicate de toate cele 14 curți de apel a relevat existența unei practici neunitare în legătură cu cea de-a treia problemă de drept mai sus evidențiată, respectiv: **stabilirea momentului până la care reclamanții – magistrați sunt îndreptățiți să beneficieze de plata drepturilor bănești majorate cu indexările în procent de 18%, prevăzute de O. G. nr. 10/2007, respectiv dacă aceste indexări puteau fi acordate numai până la intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, sau dimpotrivă, acestea ar fi trebuit acordate și plătite reclamanților și după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.**

Prezentarea pe scurt a cadrului factual și juridic ce a generat practică neunitară

Potrivit art. 1 din O.G. nr. 10/2007 "În anul 2007, salariile de bază ale personalului contractual din sectorul bugetar, stabilite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și indemnizațiile personalului care ocupă funcții de demnitate publică, stabilite potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost majorate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 3/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2006, avute la data de 31 decembrie 2006, se majorează în 3 etape, astfel:

a) cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006;

b) cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007;

c) cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007."

În considerarea acestor dispoziții legale, reclamanții magistrați au promovat acțiuni în instanță prin care au solicitat acordarea indexărilor prevăzute de art. 1 din O.G. nr. 10/2007, acțiuni care au fost admise în sensul obligării pârâților Ministerul Justiției și, după caz, curțile de apel și tribunalele să le plătească reclamanților creșterile salariale prevăzute de O.G. nr. 10/2007, conform art. 1 alin. 1, astfel: cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006; cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007; cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007.

După intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 43/2016 și pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 794/2016 prin care au fost declarate neconstituționale prevederile art. 3¹ alin. 1² din O.U.G. nr. 57/2015, introduse prin actul normativ mai sus amintit, reclamanții care obținuseră titluri executorii prin care le-au fost acordate creșterile salariale prevăzute de O.G. nr. 10/2007, s-au adresat instanțelor cu cereri de lămurire a dispozitivului acestor titluri, în sensul de a se stabili în concret momentul până la care sunt îndreptățiți să beneficieze de plata respectivelor drepturi, în condițiile în care în marea majoritate a cazurilor, dispozitivul hotărârilor judecătorești indică exclusiv momentul de la care se acordă creșterea salarială, fără nici o altă limitare temporală.

Instanțele au soluționat în mod diferit aceste cereri, fiind identificate următoarele orientări jurisprudențiale:

a). **Într-o primă orientare**, unele instanțe au admis astfel de cereri de lămurire dispozitiv și au stabilit că indexările salariale acordate în baza O.G. nr. 10/2007 au fost și rămân incluse în indemnizația lunară brută de încadrare a reclamanților.

Instanțele care au pronunțat astfel de soluții au avut în vedere următoarele argumente:

Potrivit legilor de salarizare a magistraților, astfel cum acestea s-au succedat în timp, indemnizația de încadrare a judecătorilor este rezultatul valorii de referință sectorială înmulțită cu coeficientul de multiplicare specific nivelului instanței la care aceștia funcționează și funcției pe care o ocupă.

În acest sens, O.U.G nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților prevedea în art. 2 (1) că *indemnizațiile pentru magistrați se stabilesc pe baza valorii de referință sectorială, prevăzută în anexa nr. 1 la prezenta ordonanță de urgență*. Potrivit alin (2), *valoarea de referință sectorială prevăzută la alin. (1) constituie baza de calcul pentru stabilirea cuantumului indemnizației lunare a magistraților*, iar la alin. (3) se prevedea că *ordonatorii principali de credite calculează nivelurile indemnizațiilor lunare ce corespund coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa nr. 1 și valorii de referință sectorială stabilite potrivit alin. (1), rotunjite din mie în mie de lei în favoarea personalului*.

Ulterior, O.U.G. nr. 27/2006, aprobată prin Legea nr. 45/2007 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, a prevăzut în art. 3 alin. 1 că *judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații - asistenți au dreptul, pentru activitatea desfășurată, la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență*.

S-a apreciat că majorările salariale acordate în baza O.G. nr. 10/2007 pot rezulta numai din majorarea valorii de referință sectorială, raportat la prevederile art. 39 din OUG nr. 27/2006, astfel cum au fost modificate prin punctul 18 din Legea nr. 45/2007, potrivit căroră *"Valoarea de referință sectorială prevăzută în anexele nr. 2, 4 și 5 la Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu majorările și indexările ulterioare, se majorează cu 4% începând cu data de 1 aprilie 2006, față de nivelul din luna martie 2006 și cu 5% începând cu data de 1 septembrie 2006, față de nivelul din luna august 2006"*.

Or, de vreme ce coeficientul de multiplicare este variabil în funcție de nivelul instanței la care funcționează judecătorul, după cum s-a arătat, în raport cu algoritmul de calcul al indemnizației cuvenită judecătorilor potrivit legilor succesive de salarizare a acestora, s-a reținut că ceea ce rămâne constantă este valoarea de referință sectorială, astfel încât, apare evident faptul că procentele prevăzute de art. 1 din OUG nr. 10/2007 cu titlul de majorări salariale, se aplică la această valoare de referință sectorială.

Practic, instanțele au apreciat că majorarea salarială acordată în baza O.G. nr. 10/2007 nu constituie un venit salarial cu acordare temporară, ci reprezintă un sistem de referință pentru toate creșterile salariale ulterioare, cum au fost ele prevăzute în acte normative, acest drept existând neîntrerupt.

În sensul acestei prime orientări jurisprudențiale au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești:

- Sentința nr. 317/23 mai 2017, pronunțată de Tribunalul Mehedinți, rămasă definitivă prin Decizia nr. 296/6 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în Dosar nr. 9134/101/2017/a2;

- Sentința nr. 353/15 iunie 2017, pronunțată de Tribunalul Mehedinți, rămasă definitivă prin Decizia nr. 327/28 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în Dosar nr. 8825/101/2017/a2;

- Încheierea din 19 aprilie 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș, rămasă definitivă prin Decizia nr. 183/15 septembrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosar nr. 213/109/2008/a1;

- Sentința nr. 1517/7 noiembrie 2016, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, rămasă definitivă prin Decizia nr. 46/23 februarie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosar nr. 1125/90/2016;

- Sentința nr. 103/31 ianuarie 2017, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, rămasă definitivă prin Decizia nr. 78/20 aprilie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosar nr. 758/90/2016*;

- Sentința nr. 257/9 februarie 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș, rămasă definitivă prin Decizia nr. 141/24 mai 2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosar nr. 2774/109/2007/a1;

- Decizia nr. 184/15 septembrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosarul nr. 823/109/2016, prin care a rămas definitivă Sentința nr. 658/24 martie 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș;

- Decizia nr. 253/9 noiembrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosarul nr. 120/109/2016, prin care a rămas definitivă Sentința nr. 1183/17 mai 2016, pronunțată de Tribunalul Argeș;

- Sentința nr. 876/22 iunie 2017, pronunțată de Tribunalul Timiș, rămasă definitivă prin Decizia nr. 19/13 decembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în Dosar nr. 783/30/2017;

- Încheierea din 24 aprilie 2017, pronunțată de Tribunalul Brașov, rămasă definitivă prin Decizia nr. 251/22 iunie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosar nr. 1686/62/2008/a1;

- Decizia nr. 321/14 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosarul nr. 8349/62/2007/a1, prin care a rămas definitivă Încheierea din 5 aprilie 2017, pronunțată de Tribunalul Brașov;

- Încheierea din 19 ianuarie 2017, pronunțată de Tribunalul Brașov, rămasă definitivă prin Decizia nr. 103/30 martie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosar nr. 8068/62/2007/a1;

- Decizia nr. 190/16 mai 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în Dosar nr. 140/104/2017;

- Încheierea din 25 mai 2017, pronunțată de Tribunalul Gorj, rămasă definitivă prin Decizia nr. 289/31 august 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în Dosar nr. 3341/95/2010/A1*.

b). **În cea de-a doua orientare jurisprudențială**, instanțele au apreciat că reclamanții sunt îndreptățiți să beneficieze de plata indexărilor salariale acordate în baza O.G. nr. 10/2007 până la intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

În argumentarea acestei soluții instanțele au avut în vedere faptul că aceste drepturi bănești s-au acordat în aplicarea principiului egalității de tratament în domeniul salarizării magistraților, prin raportare la salarizarea celorlalte categorii de personal bugetar și că discriminarea a încetat la data intrării în vigoare a Legii – cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, respectiv 1.01.2010, dată de la care drepturile salariale ale întreg personalului din sistemul bugetar, inclusiv ale magistraților salarizați anterior potrivit OUG nr. 27/2006, "sunt și rămân în mod exclusiv" cele prevăzute în această lege.

În sensul acestei orientări jurisprudențiale, au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești:

- Decizia nr. 6/17 ianuarie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 7224/99/2007;

- Decizia nr. 50/28 noiembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 1783/89/2017;

- Decizia nr. 3/21 februarie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 292/89/2008*;

- Încheierea din 20 ianuarie 2016, pronunțată de Tribunalul Mureș, rămasă definitivă prin Decizia nr. 211/18 mai 2016, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș în Dosarul nr. 3345/102/2007*;

- Decizia nr. 83/20 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Suceava în Dosarul nr. 7777/99/2016;

- Sentința nr. 1/18 aprilie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 69/45/2018, rămasă irevocabilă prin Decizia nr. 15/19 septembrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 315/45/2018.

c). **În cea de-a treia orientare jurisprudențială**, instanțele au respins cererile de lămurire dispozitiv formulate de reclamanți.

În sprijinul acestei soluții, s-a reținut în esență faptul că dispozitivul unei hotărâri judecătorești nu poate fi lămurit decât în raport de elemente existente la momentul pronunțării acesteia, iar invocarea de către reclamanți a legilor ulterioare privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt aspecte noi, care nu existau la data pronunțării hotărârilor, astfel că raportarea la acestea excede limitelor cu care a fost investit judecătorul în litigiul în care s-a pronunțat hotărârea al cărei dispozitiv se solicită a fi lămurit.

Au fost instanțe care au reținut și caracterul clar și lipsit de echivoc al dispozitivului hotărârilor judecătorești prin care au fost acordate drepturile salariale prevăzute de OG nr. 10/2007, apreciind că nu se impune nicio lămurire sub aspectul momentului până la care au fost acordate creșterile salariale.

În sensul acestei orientări jurisprudențiale, au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești:

- Decizia nr. 109/5 iunie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Oradea în Dosarul nr. 5127/111/2007*;

- Decizia nr. 87/4 octombrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Suceava în Dosarul nr. 477/39/2017;

- Încheierea din 3 noiembrie 2017, pronunțată de Tribunalul Botoșani în Dosarul nr. 2837/40/2017, definitivă prin nerecurare;

- Decizia nr. 122/19 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în Dosarul nr. 943/107/2008/a1;

- Decizia nr. 15/30 mai 2017, pronunțată de Curtea de Apel Galați în Dosarul nr. 1370/121/2008/a1;
- Decizia nr. 15/13 iunie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 375/33/2017;
- Decizia nr. 14/13 iunie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 291/33/2017;
- Încheierea din 24 noiembrie 2017, pronunțată de Tribunalul Neamț, rămasă definitivă prin Decizia nr. 299/12 martie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Bacău în Dosarul nr. 5295/103/2007*.

Raportat la practica neunitată identificată, Colegiul de conducere, cu unanimitate de voturi, apreciază că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 514 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr.134/2010 pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii cu privire la următoarea problemă de drept: ***În interpretarea prevederilor art. 1 alin. 1 din OG nr. 10/2007 și art. 1 alin. 2 din Legea nr. 330/2009, să se stabilească momentul până la care reclamanții – magistrați sunt îndreptățiți să beneficieze de plata drepturilor bănești majorate cu indexările în procent de 18%, prevăzute de O. G. nr. 10/2007, respectiv dacă aceste indexări puteau fi acordate numai până la intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, sau dimpotrivă, acestea ar fi trebuit acordate și plătite reclamanților și după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.***

Pentru aceste motive, în temeiul art. 514 Cod procedură civilă,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Art. 1 Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii cu privire la următoarea problemă de drept: ***În interpretarea prevederilor art. 1 alin. 1 din OG nr. 10/2007 și art. 1 alin. 2 din Legea nr. 330/2009, să se stabilească momentul până la care reclamanții – magistrați sunt îndreptățiți să beneficieze de plata drepturilor bănești majorate cu indexările în procent de 18%, prevăzute de O. G. nr. 10/2007, respectiv dacă aceste indexări puteau fi acordate numai până la intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, sau dimpotrivă, acestea ar fi trebuit acordate și plătite reclamanților și după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.***

Art. 2 Prezenta hotărâre se va posta pe portalul intranet al Curții de Apel Oradea.

Membrii colegiului de conducere:

1. *Băican Laura Simona* – președinte _____
2. *Blaga Gabriela* – judecător _____
3. *Stan Aurelia Lenița* - judecător _____
4. *Toader Felicia Doina* – judecător _____
5. *Văsonan Alin* – judecător _____